

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/59/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114222179
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1114222179.1

Uznesenie

Krajský súd Bratislava v právnej veci navrhovateľa: PERSPEKTÍVA 3000 občianske združenie, so sídlom Tomáš 2760, Rimavská Sobota, IČO: 37 950 967, zast. JUDr. Michaela Voleková, advokátka, so sídlom Trnavská 27, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR, so sídlom Špitálska 4, 6, 8, Bratislava, zast. Martin Pavle, s.r.o., so sídlom Pribinova 4, Bratislava, IČO : 36 860 450, o zaplatenie 217 405,16 € s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 11C/87/2014-339 zo dňa 20. mája 2015, v pomere hlasov 3 : 0 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nepripustil zámenu účastníka na strane odporcu zo Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny na Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny, s poukazom na ust. § 92 ods. 4 O.s.p., dôvodiac tým, že zo strany odporcu nebol daný výslovný súhlas s navrhovanou zámenou účastníkov. Uviedol, že štát, ako spôsobilého účastníka konania nemožno zamieňať s jeho rozpočtovými organizáciami, ktoré majú vlastnú subjektivitu a vystupujú v právnych vzťahoch vo svojom mene.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že na základe uznesenia č. k. 11C/87/2014-317 súd vyzval navrhovateľa na odstránenie väd podania zo dňa 31.7.2014 tak, aby správne upravil označenie odporcu. Odporca listom zo dňa 13.2.2015 opravil zrejmu chybu v písaní v žalobe v časti označenia odporcu, ktoré opravil nasledovne: „Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, so sídlom Špitálska 4, 6, 8, 816 43 Bratislava, IČO: 00 681 156“. Vzhľadom na vyššie uvedené mal navrhovateľ za to, že súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil, keď vyhodnotil, že navrhovateľ listom zo dňa 13.2.2015 navrhol pripustenie zámeny účastníkov podľa § 92 ods. 4 O.s.p. Uvedeným listom navrhovateľ žiadal len opraviť zrejmu chybu v písaní, ku ktorej došlo v rámci koncipovania žaloby. Navyše v predmetnej žalobe je uvedené identifikačné číslo odporcu - ministerstva, a aj zo samotnej žaloby jednoznačne vyplýva, odporcom je ministerstvo. V danej veci nebolo potrebné rozhodovať podľa § 92 ods. 4 O.s.p.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že navrhovateľ priamo v žalobe uvádza, že odporcom je „Slovenská republika“. Zreteľne a nezameniteľne označil ako odporcu Slovenskú republiku a nie Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR. Poukázal na irelevantnosť právnej argumentácie navrhovateľa spočívajúcej v tom, že z identifikácie prostredníctvom sídla a IČO účastníka v žalobe údajne vyplýva, že navrhovateľ chcel ako odporcu označiť Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR. Slovenská republika má v rámci občianskeho súdneho konania postavenie právnickej osoby, súčasne za ňu konajú jej orgány, medzi ktoré patrí aj Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR. Slovenská republika nemá osobitné sídlo alebo identifikačné číslo, avšak tieto údaje

majú orgány, ktoré konajú za ňu. Preto je logické, že navrhovateľ v žalobe nemohol určiť sídlo a IČO odporcu - Slovenskej republiky, ale identifikoval len jej orgán konajúci v jej mene. Slovenskú republiku nemožno zamieňať s jej rozpočtovými organizáciami, ktoré majú vlastnú subjektivitu a vystupujú v právnych vzťahoch samostatne a vo svojom mene. Od správneho určenia účastníkov sa odvodzuje aj vecná legitímácia v prejednávanej veci. Vzhľadom na predmetné podanie navrhovateľa zo dňa 13.2.2015, ktorým upravil žalobu tým, že označil ako odporcu úplne odlišný subjekt, ako bol pôvodne určený v žalobe, nemožno považovať za opravu chyby v písaní. Toto podanie má totiž zásadný dopad na pasívnu vecnú legitímáciu, a teda aj na rozhodnutie vo veci samej. Preto prvostupňový súd vec správne posúdil, keď toto konanie vyhodnotil ako návrh na pripustenie zámeny účastníkov podľa § 92 ods. 4. O.s.p. Práve zámena účastníkov konania je jediný procesný inštitút, ktorým je možné v priebehu konania riešiť situáciu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na počiatku konania.

Krajský súd ako súd odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 92 ods. 4 O. s. p. za súhlasu účastníkov môže súd pripustiť, aby navrhovateľ alebo odporca z konania vystúpil a aby na jeho miesto vstúpil niekto iný. Ak má byť takto zamenený navrhovateľ, treba, aby s tým súhlasil i ten, kto má na jeho miesto vstúpiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa uznesením č. k. 11C/87/2014-317 zo dňa 4.2.2015 vyzval navrhovateľa na odstránenie väd podania (žaloby) spočívajúcich v označení odporcu. Navrhovateľ podaním zo dňa 13.2.2015 zmenil označenie odporcu v žalobe z pôvodného Slovenská republika - Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR na nové označenie: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR. Z obsahu podania navrhovateľa zo dňa 13.2.2015 vyplýva, že nejde o odstránenie väd podania, keď navrhovateľ neupravil označenie odporcu, ale ako odporcu označil úplne iný subjekt, než bol pôvodne označený v žalobe. Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR je síce orgánom (rozpočtovou organizáciou) Slovenskej republiky, ale je to samostatný subjekt práv a povinností, odlišný od Slovenskej republiky, ktorá má svoju vlastnú právnu subjektivitu.

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR riadne označil už v žalobe (uvedením jeho sídla a identifikačného čísla), preto nejde o návrh na pripustenie zámeny účastníka, ale iba o opravu návrhu na začatie konania. Navrhovateľ zreteľne v pôvodnom návrhu na začatie konania ako odporcu označil Slovenskú republiku, pričom ako orgán konajúci v jej mene uviedol Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR spolu s jeho sídlom a identifikačným číslom. Navrhovateľ teda ako odporcu označil štát a riadne sídlom a identifikačným číslom označil tiež orgán konajúci v mene Slovenskej republiky. Slovenskú republiku zo zrejmých dôvodov sídlom a identifikačným číslom označiť nemohol. Štát a ministerstvo nie sú totožné či zameniteľné subjekty, preto navrhovateľovu zmenu označenia odporcu, kde namiesto štátu má vystupovať ministerstvo, nemožno chápať len ako opravu návrhu, hoci ide o to isté ministerstvo, ktoré bolo pôvodne označené ako orgán konajúci v mene štátu.

Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď podanie navrhovateľa podľa jeho obsahu v zmysle § 41 ods. 2 O.s.p. posúdil ako návrh na pripustenie zámeny účastníka na strane odporcu podľa § 92 ods. 4 O.s.p.

Účelom zámeny účastníka konania za iného je odstránenie nedostatku aktívnej alebo pasívnej vecnej legitímácie. Z dispozičnej zásady ovládajúcej začatie sporového konania vyplýva, že zámenu účastníka konania môže navrhnúť iba navrhovateľ. Nevyhnutnou zákonnou podmienkou pre pripustenie zámeny účastníka konania je súhlas všetkých účastníkov konania s takýmto postupom. V prípade zámeny navrhovateľa sa vyžaduje i súhlas nastupujúceho navrhovateľa. Bez súhlasu všetkých účastníkov (a nastupujúceho navrhovateľa v prípade zámeny na strane navrhovateľa) súd nemôže zámenu pripustiť.

V predmetnej veci navrhol navrhovateľ zámenu účastníka na strane odporcu. Odporca však so zámenou nesúhlasil. Neboli preto splnené podmienky uvedené v § 92 ods. 4 O.s.p. a súd prvého stupňa rozhodol správne, keď nepripustil zámenu účastníka na strane odporcu.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.